

og dennes Fuldmægtig med Hensyn til at forbedre og sætte dem ind i Sagerne. Derfor hændte det ofte i de offentlige Møder, som Amtsrådene holdt, at Medlemmerne møde meget uforberedte til disse Møder, fordi de veed, at de have en Mand, der paa Embedsvegne skal tænke for dem. Hvis de ikke havde det, men selv skulde sætte sig ind i Sagerne, tror jeg nok, at Amtsrådenes hele Virksomhed vilde faae Gavn deraf.

J Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg før omtalte, om offentlige Dokumenter og deres Eksternsyn, faar ogsaa et andet Spørgsmaal med Hensyn til Sikringen af Borgernes Kapital og Papirer. Jeg beder undskyldt, at jeg først nu kommer til at nævne det, men det vedrører aabenbart Amtmændenes Virksomhed, forsaavidt denne dreier sig om Sikring af den Slags Ting. Det staar i Forbindelse med en Bemærkning, som jeg tidligere har gjort om Nødvendigheden af at sikre den Slags Dokumenter mod Brandfare. Jeg tror ikke, at den Tanke bør falde. Selv om dens Udførelse ogsaa vil koste Meget, tror jeg, at alle vedkommende Autoriteter maa enes om at faae den gennemført. — Der er, saavidt mig bekjendt, ogsaa en anden Virksomhed, som Amtmændene have at udføre, nemlig Tilsynet med Arrestanter og Undersøgelsen af, hvorvidt de forpleies ordentlig, og hvorledes de i det Hele taget behandles. Jeg skulde tage meget feil, om de ikke have denne Pligt. Nu gad jeg vide, hvor mange Gange Amtmændene have smagt paa Mæden til Arrestanterne eller undersøgt deres Forhold. Dersom vi fik Indberetninger om Amtmændenes Virksomhed i den Henseende, er jeg overbevist om, at den i ethvert Fald for Enkeltes Vedkommende vilde være lig Nul. Naar Amtmændene altsaa ikke have mange Forretninger, og det kan vises, at i somme Tilfælde udføres disse Forretninger saa godt som ikke, og man dog vedblivende beholder Vedkommende i Embedet, saa siger jeg, at Amtmandsbekillingen ikke maa være meget værd og meget godt kan undværes. Det er min Opfattelse; men det ubeluffer ikke, at nidsjære Amtmænd af hvilke vi have mange, kunne faae nok at bestille indenfor deres Virkefæds. De kunne arbejde for hele Amtsrådet — det er uhyre meget — og arbejde for og hjælpe meget paa de andre Embedsmænd i Amtet. Det negter jeg ikke. De kunne altsaa blive overordentlige nyttige Mænd, men som Embedsmænd maa de kunne undværes, hvis den ærede Minister vil mene, at alle de nu ansatte Amtmænd opfylde deres Pligt.

Winther: Jeg vil kun sige, at den lille Uttring, jeg kom med før, gif ikke ud paa, at man skulde undlade at behandle Lovene; det vil jeg dog forvare mig imod. Jeg antog nemlig, da man ikke tidligere har faaet gjort noget Arbejde med Rigsdagens Medvirkning, før disse Love bleve

forelagte; at det var i sin Orden, at Rigsdagen nu gjorde, hvad den kunde for at yttre sig om Sagen. Det, jeg mente, var, at man ikke skulde endelig forbedre Lønningerne, før man havde faaet gjort, hvad Rigsdagen ansaa for rigtigt med Hensyn til Omorganisationen. Det lader sig vist ikke negte, at vor Embedsorganisation har endnu meget tilfælles med, hvad den var under Absolutismen, og det har været en af Grundene til, at der tidligere har været en Bestræbelse for fra Rigsdagens Side først at behandle hele den civile Administrations Organisation, før man vilde gaa ind paa at give nogen egentlig, væsentlig Lønningsforbedring. Man er ganske vist efterhaanden afveget derfra og i Svaghedsperioder gaaet ind paa at give højere Lønninger, Lønningstilleg og Dyrtidstilleg, uden at have faaet gjort de Forandringer i Administrationen, der passede bedre med Forsætningen. Deraf følger imidlertid ikke, at man ikke paa ny skulde kunne reise Spørgsmaalet og tage den Sag under Overveelse, før man gaar til nogen egentlig Lønningsforbedring. Jeg skal bemærke, at i dette Dieblit viser det sig ogsaa, at det ikke er heldigt nu at afgjøre Lønningsspørgsmaalet. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at Reiserformen, som nu forestaar, vil gribe ind i mange forskellige Administrationsomraader. Gaa vi altsaa nu hen og forbedre Lønningerne, hvad bliver saa Resultatet med Hensyn til Længslen hos Embedstanden og Ministeriet efter Reformsørgsmaalet? Længslen bliver ganske naturlig mindre varm, den bliver kjølet noget, og jeg finder det fra Rigsdagens Side urigtigt at levere saadanne Kjølingsmidler med Hensyn til Sager, som der er Iver for hos Administrationen eller ialtfald Dnsen om; for at Administrationen ikke skal modsætte sig, naar der fra Kjølings Sider fremkommer Dnsen om at faae gjort Noget i den Retning. Jeg tror derfor, at det er aldeles rigtigt, som den ærede Minister bemærkede, at Regjeringen opfylder en Pligt ved at forelægge disse Lovforslag, det veed jeg meget godt, og jeg tror ogsaa, at, naar en Lov indeholder en Bestemmelse om, at der skal foretages en Revision, kan man ikke sige, at Rigsdagen slet ikke er forpligtet til at behandle Loven, naar den kommer til denne Revision. Det kan jeg ikke anerkjende. Rigsdagen har jo været med til at paalægge sig selv det Baand, idet den har sat en Bestemmelse ind i Loven om, at denne skal revideres; men en anden Sag er det, om en Behandling af Rigsdagen fører til det Resultat, at man forbedrer Lønningerne. Det behøver ikke at være Resultatet, og altsaa kan man ikke sige, at Rigsdagen unddrager sig nogen Pligt, fordi den ikke gaar ind paa at forbedre Lønningerne, uagtet den har taget dem under Revision. Nei, jeg finder, at Dieblittet er ueheldigt til at gaa ind paa Lønningsforbedringer, saalænge vi ikke have faaet en Overføgt over, hvorledes vor Administra-